

Hospodine, pomoz! Se zbožným je konec,
berou za své věrní mezi lidmi.
Jeden druhého svou řečí šálí,
mluví úlisnými rty a obojakým srdcem.

Kéž Hospodin zcela vymýtí ty
úlisné rty, jazyk, co se velikášsky
chvástá, ty, kdo říkají: "Náš jazyk
převahu nám zaručuje, máme přece
ústa. Kdo je našim Pánem?"

"Pro útlak ponížených, pro sténání
ubožáků teď povstanu," praví Hospodin, "daruji spásu
tomu, proti němuž svěvolník septí." Co vysloví
Hospodin, jsou slova ryzí, stříbro přetavené do kadlubu
v zemi, sedmkrátě protříbené.

Ty je, Hospodine,
budeš strážit, navěky nás
budeš chránit před
tím pokolením;
kolem obcházejí
svěvolníci a vzdmáhá
se mezi lidmi neurvalost.

Žalm 12

